

54/2010. (IV. 29.) AB határozat

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság által országos népszavazás kezdeményezésére irányuló aláírásgyűjtő ív és az azon szereplő kérdés hitelesítése tárgyában hozott határozat ellen benyújtott kifogás alapján meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 320/2007. (IX. 12.) OVB határozatát helybenhagyja. Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Indokolás

1. A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 130. § (1) bekezdése alapján kifogás érkezett az Alkotmánybírósághoz az Országos Választási Bizottság (a továbbiakban: OVB) 320/2007. (IX. 12.) OVB határozata (a továbbiakban: OVBh.) ellen.

A kifogástevő 2007. augusztus 13-án országos népszavazás kezdeményezésére irányuló aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtotta be, amelyen az alábbi kérdés szerepelt: „Egyetért-e Ön azzal, hogy az országgyűlési képviselők választásán induló, legalább 3 éve bejegyzett, etnikai kisebbséget képviselőt az alapszabályában rögzített pártok a pártlistára leadott és országosan összesített szavazatok legalább 2%-nak elérése esetén képviselői mandátumhoz jussanak?”

Az OVB az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadta. Az OVBh. indokolása megállapította, hogy a kezdeményezés nem felel meg az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 13. § (1) bekezdésében megfogalmazott egyértelműségi követelménynek.

Az OVB álláspontja szerint a feltett kérdés alapján nem határozható meg, hogy a kezdeményező a területi és országos listákról való mandátumszerzésre vonatkozó 5%-os mértékű „küszöb” mérséklését szeretné a kisebbséget képviselő pártok tekintetében 2%-ra mérsékelni, vagy részükre a 2%-os szavazatarány elérése esetén kíván egy mandátumot juttatni, függetlenül attól, hány mandátum illetné meg a pártot egyébként a területi listákról, illetve az országos listáról.

Az OVB továbbá arra a megállapításra jutott, hogy eredményes népszavazás esetén a kérdésben szereplő szabályozás csak az Alkotmány módosításával vezethető be, mert ez a választójog egyenlőségének alkotmányos elve alól teremtene olyan kivételt, melyre csak az Alkotmányban adható felhatalmazás. Ezért a kérdést a burkolt alkotmánymódosításra irányuló jellege miatt is elutasította az OVB.

A kifogástevő álláspontja szerint a kezdeményezés megfelel a jogszabályoknak, az aláírásgyűjtő ív hitelesíthető, ezért az OVBh. indoklása nem helytálló. A kifogástevő indokolása szerint a kérdés a választásokról szóló jogszabályokhoz igazodik, ezért teljesülnek a normavilágosság feltételei. A kifogástevő továbbá megfogalmazta, hogy a népszavazás eredményéből nem következne alkotmánymódosítás, mert az Alkotmány alacsonyabb szintű szabályozásra hagyja az ilyen jellegű kérdések eldöntését.

2. Az Alkotmánybíróságnak a jelen ügyben irányadó hatáskörét az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 1. § *h)* pontjában foglaltaknak megfelelően a Ve. 130. §-a határozza meg. Az Alkotmánybíróságnak a kifogás alapján lefolytatott eljárása jogorvoslati eljárás. Ennek során az Alkotmánybíróság - alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban - a beérkezett kifogás keretei között azt vizsgálja, hogy az aláírásgyűjtő ív és a népszavazásra szánt kérdés megfelel-e a jogszabályi feltételeknek, és hogy az OVB az aláírásgyűjtő ív hitelesítési eljárásában az Alkotmánynak és az irányadó törvényeknek megfelelően járt-e el.

3. Az OVB határozatában megállapította, hogy a népszavazásra feltenni kívánt kérdés nem felel meg az Nsztv. 13. § (1) bekezdésében rögzített egyértelműség követelményének. [A népszavazási kérdéssel szemben támasztott egyértelműség követelményének alkotmánybírói értelmezése: 51/2001. (XI. 29.) AB határozat, ABH 2001, 392, 396.; 25/2004. (VII. 7.) AB határozat, ABH 2004, 381, 386.; 105/2007. (XII. 13.) AB határozat, ABH 2007, 891, 895.; 112/2009. (XI. 20.) AB határozat, MK 2009. 41934, 41936.]

Az Alkotmánybíróság az OVB határozatában foglalt, a kérdés egyértelműségének hiányára vonatkozó indokolással egyetértve a kifogást nem találta megalapozottnak. Ezért a 320/2007. (IX. 12.) OVB határozatot az abban foglalt indok helyességére tekintettel, azonos indok alapján helybenhagyta.

4. Az Alkotmánybíróság a Ve. 130. §-ában meghatározott hatáskörében eljárva - jogorvoslati fórumként - az OVB kifogással támadott határozatát vizsgálja felül.

Mivel az Nsztv. 13. § (1) bekezdése alapján az aláírásgyűjtő ív mintapéldánya nem hitelesíthető, ezért az Alkotmánybíróság nem vizsgálta az alkotmánymódosítással összefüggő kifogást.

Az Alkotmánybíróság a határozat közzétételét az OVB határozatának a Magyar Közlönyben való megjelenésére tekintettel rendelte el.

Budapest, 2010. április 27.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovich Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévy Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Trócsányi László s. k.,
alkotmánybíró